

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: EFTERAAR

Citation: Drachmann, Holger: "EFTERAAR", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 125. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid64780.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

EFTERAAR

Easlende mod fugtig Jord
Faldt det sidste Blad fra Grenen;
Toai og øde staar nu Scenen,
Blottet for sit Blomsterflor.
Ingen Fuglesang i Lunden,
Ingen Kvidren blev tilbage,
Nu kun Markens sorte Krage
kriger hæst i Aftenstunden.

126 Stød da Scenen her en Gang
Smykt med ny Dekorationer,
Blomsterhækker, Løvbalkoner,
Skovens Søjlerække lang?
Gik jeg da paa disse Stier,
Saa" i Luften? dybe Strømme
Lig en Svane Skyen svømme,
Hørts Fuglesymfonier?

Sprang her Hjort og sprang her Hind,
Dufted Høet sødt fra Mosen,
Strejfed under Hybenrosen
Varme, milde Pust min Kind? -
Alt forandret. Tjørnehækken
Drysser sine gule Blade,
Der er Rim paa Markens Flade,
Der er Natteis paa Bækken.

Selv jeg som en husvild Aand
Paa de gamle Steder vanker,
Føler under Vemodstanker
Brystet svulme mod min Haand, -
Som en Gøgler, hvis Kulisser
Gik itu, da, ak forgæves,
Han fra Jorden vilde hæves
Ved de skrøbelige Trisser.

"Husker Du i Somrens Tid,
Da som Romeo jeg sværmed,
Da min Læbe Din jeg nærmed,
Da Din Røst var blød og blid?
Husker Du, da Maanens gule
Skive over Skoven traadte,
Ved sit Lys det Blik forraadte.
Som Du søgte mig at skjule?"

Husker Du det? Nej, for sandt
Maanen skinner ikke længer,
Romeo med Næbet hænger,
Sorrmerminderne forsvandt,
Lukt er Havens høje Gitter,
Ingen Fodtrin over Gruset,
Ingen Genlyd mer i Huset,
Udenfor jeg staar og titter.

Efter Sol og Sommervind
Har jeg rettet mine Planer,
Jeg har hejset Godtvejrxfaner
Smykt med Løv af Bøg og Lind,
Jeg har bygt paa Solskinssiden
En Kottage skør og spinkel,

Aaben, luftig, fuld af Sprinkel -
Og nu kommer Vintertiden.

Høstens Storme holde Hus,
Somrens Minder lyse, glade
Hvirvles nu i gule Blade
Over Gangens hvide Grus.
Jeg har bygt paa Solskinssiden
En Kottage skør og spinkel,
Aaben luftig, fuld af Sprinkel -
Og nu kommer Vintertiden.